

gets forslag er der dog i overensstemmelse med forslag fra Amdsrådsforeningen og Forbrugerrådet foreslået den udvidelse af bestemmelsen, at der gives adgang til annoncering med om en tandlæge eller tandtekniker har tilsluttet sig en overenskomst med det offentlige, idet der heri vil være en tilskyndelse for tandlægerne m. fl. til at tilslutte sig overenskomster om priser m. v. Begrænsningen i reklameringsadgangen skyldes navnlig, at offentligheden ikke har mulighed for at vurdere reklamens indhold.

Reklame over for fagfæller og andre ansatte i tandplejesektoren indebærer ikke denne risiko. I forslagets stk. 2 er der derfor ikke fastsat begrænsninger i adgangen til at reklamere over for tandplejepersonale. Den gældende bestemmelse giver alene adgang til reklamering med fremstilling af proteser over for personer, der erhvervsmæssigt fremstiller eller forhandler proteser.

Til § 17.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 6, 1. pkt. i den gældende lov. Stk. 2 svarer til lægelovens § 17, 2. pkt.

Til § 18.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til lægelovens § 23. Forslaget har en naturlig sammenhæng med

udkastets § 20, stk. 1. En tandlæge, der har mistet sin autorisation, omfattes af bestemmelsen.

Til § 19.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til lægelovens § 18.

Straffelovens bestemmelser om legemsbeskadigelse findes ikke tilstrækkelige, da der kan være behov for at straffe sådanne grovere forseelser, selv om skade ikke er indtrådt, og selv om årsagssammenhæng mellem skødesløshed og indtrådt skade ikke kan bevises.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer i hovedtrækkene til § 8 i den gældende lov. Forslagets 1. stykke, der pålægger straf for uberettiget virksomhedsudøvelse, skal sikre, at virksomhedsområdet som beskrevet i forslagets § 10 forbeholdes tandlæger. Der er følgelig ikke behov for kvaksalveribestemmelser i lighed med lægelovens regler.

Den her foreslåede bestemmelse omfatter også tilfælde, hvor en tandlæge fortsat udøver tandlægevirksomhed, selv om han har mistet sin autorisation.

Forslagets stk. 4 svarer til lægelovens § 22, stk. 2.